

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

12. december 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 22 (Alm. del) af 17. oktober 2013

Spørgsmål

Ministeren bedes oversende en oversigt over reformtiltag siden 2001, herunder bl.a. skatteaftaler, nedsættelse af selskabsskat, velfærdsaftale mv., der har bidraget til at øge BNP, samt redegøre for, med hvor meget hver enkel reform øger BNP i 2020, målt på samme måde som i opgørelsen af regeringens målsætning om et løft i velstanden på i alt 40 mia. kr.

Svar

Det er regeringens målsætning at gennemføre reformer og initiativer, der kan øge væksten i den private sektor med i alt 40 mia. kr. frem mod 2020.

Målsætningen har to spor. Reformspor 1 vedrører forbedrede vilkår for erhvervslivet, herunder i form af øget produktivitet som følge af øget konkurrence og bedre regulering af erhverv mv. Reformspor 2 vedrører initiativer, der øger arbejdsudbuddet og uddannelsesniveaueet.

Målsætningen lægger således op til fortsat at gennemføre initiativer, der trækker i retning af at øge arbejdsudbuddet. Samtidig introducerer målsætningen et forstærket og vedvarende fokus på at sikre mere konkurrencedygtige vilkår for det private erhvervsliv med henblik på at øge produktiviteten i den private sektor.

Høj produktivitet er afgørende for at sikre, at Danmark fastholder og skaber vel-lønnede job i den private sektor og fastholder sin position som et af verdens rigeste lande. Hertil kommer, at øget produktivitet i den private sektor bidrager til at øge indkomsterne i samfundet, uden at det behøver påvirke indkomstforskellene i nævneværdigt omfang. Vellønnede job i den private sektor kommer således også beskæftigede i den offentlige sektor samt overførselsmodtagere til gode. Det skyldes, at reguleringsmekanismer sikrer, at lønstigninger i den private sektor afspejler sig i stigninger i offentlige lønninger og overførselsydelse.

De regneprincipper, der anvendes i Finansministeriet, har hidtil primært fokuseret på virkninger af ændringer i det kvantitative arbejdsudbud (antal beskæftigede og antal udførte arbejdstimer pr. beskæftiget). Det skal blandt andet ses i sammenhæng med, at højere produktivitet i den private sektor ikke som udgangspunkt kan

ventes at give råderum til nye udgiftspolitiske initiativer eller nedsættelser af skatter og afgifter.

Der har ikke været samme fokus på at kvantificere vækstbidrag fra reformer og initiativer inden for en række af de indsatsområder, der er oplyst i Vækstplan DK. Det er derfor ikke muligt at foretage udtømmende opgørelser af vækstbidrag fra et bredt spektrum af initiativer på nuværende tidspunkt.

Det bemærkes, at initiativer i Vækstplan DK, som forbedrer vilkår for erhvervslivet, skønnes at medføre et vækstbidrag på 6 mia. kr. frem mod 2020. Udarbejdelsen af et konkret skøn for vækstbidraget fra disse initiativer skal ses i sammenhæng med, at størstedelen af det skønnede vækstbidrag kan henføres til virkninger af nedsættelser af selskabsskattesatsen og afgiftssatser for erhverv, hvor der vurderes at foreligge et vist erfaringsgrundlag for at kvantificere vækstbidrag af regelændringer, jf. Vækstplan DK – Teknisk baggrundsrapport, marts 2013.

Finansministeriet har med afsæt i den nye vækstmålsætning om øget produktivitet i den private sektor igangsat et arbejde med at udvikle generelle analysemodeller vedrørende initiativers bidrag til strukturelt BNP, hvilket vil muliggøre, at der kan kvantificeres BNP-bidrag fra reformer og initiativer, der rækker udover de nævnte nedsættelser af skatte- og afgiftssatser mv., jf. også svar på Finansudvalget, alm. del spørgsmål 507, samlingen 2012-13.

Der kan imidlertid på linje med opgørelser i Vækstplan DK – Teknisk baggrundsrapport, marts 2013 foretages et groft overslag over vækstbidrag fra reformer, der øger arbejdsudbuddet, ved at tage udgangspunkt i det gennemsnitlige strukturelle BNP i den private sektor pr. beskæftiget. Sådanne skøn fremgår af nedenstående tabel 1. For så vidt angår skøn for virkningerne på arbejdsudbuddet henvises desuden til svar på Finansudvalget, alm. del spørgsmål 209, samlingen 2012-13

Det er dog væsentligt at være opmærksom på, at den anvendte metode tager udgangspunkt i, at produktiviteten blandt udvidelser af arbejdsstyrken svarer til den gennemsnitlige produktivitet pr. beskæftiget. Denne forudsætning bliver særligt relevant når der (som her) er tale om store ændringer af arbejdsudbuddet. Det trækker i retning af, at vækstbidraget overvurderes.

Tabel 1**Vækstbidrag fra reformer siden 2001, der bidrager til at øge arbejdsudbuddet (2020-virkninger)**

Aftale	Arbejdsudbud (fuldtidspersoner)	Vækstbidrag (mia. kr.)
Flere i arbejde (2002)	10.000	6
Forårspakken (2004)	9.700	6
En ny chance til alle (2005)	4.500-7.500	2½-4½
Velfærdsaftalen (2006) ¹⁾	94.000	56½
Lavere skat på arbejde (2007)	7.600	4½
Jobplanen (2008)	3.600	2
Aftale om nedbringelse af sygefraværet (2008)	4.000	2½
Forårspakke 2.0 (2009)	18.300	11
Genopretningsaftalen (2010)	12.300	7½
Aftalen om senere tilbagetrækning (2011)	65.000	39
Skattereformen (2012)	11.000	6½
Reform af førtidspension og fleksjob (2012)	4.700	3
Reform af SU-systemet og rammerne for studie gennemførelse (2013)	5.900	3½
Aftale om reform af kontanthjælpssystemet (2013)	4.500	2½

Anm.: Der tages udgangspunkt i, at det strukturelle BNP i den private sektor udgør 0,6 mio. kr. pr. beskæftiget (med gennemsnitlig arbejdstid). Det bemærkes, at denne forudsætning trækker i retning af at overvurdere de opgjorte vækstbidrag.

1) Virkningen vedrører 2025

For så vidt angår de omlægninger af selskabsskatten, der er foretaget siden 2001, er det afgørende, at der overordnet har været tale om at udvide selskabsskattebasen og nedsætte selskabsskattesatsen. Sådanne lempelser og finansieringselementer inden for selskabsbeskatningen kan forudsættes at have modsatrettede virkninger på væksten. Der er ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at skønne over den samlede nettovirkning heraf. Derfor er disse omlægninger ikke inkluderet i denne opgørelse.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon